

DE VIA ALGARVIANA IN PORTUGAL

Imargem, Associação de Defesa do Património Cultural e Ambiental do Algarve, is een vereniging zonder winstoogmerk met als belangrijke doelstellingen: 'de studie en verspreiding van de het natuurlijke, historische en culturele erfgoed van de Algarve en het bevorderen van activiteiten gericht op een geïntegreerde en milieuvriendelijke lokale ontwikkeling'. Een hele mond vol, maar waar men zich vooral op probeert te richten is het behoud en de versterking van de oorspronkelijke Algarve, in Portugal.

Foto en tekst Hans Plas, www.oranginas.nl

Sinds 2008 is deze vereniging druk bezig geweest met het mede-ontwerpen en onderhouden van de Via Algarviana (GR13), een bewegwijzerde langeafstands-wandelroute tussen Alcoutim (aan de Guadiana: de grensrivier met Spanje) en de Cabo São Vicente (aan de Atlantische kust). De route loopt van oost naar west, is in totaal 300 km lang en verdeeld in 14 etappes. De vereniging kan u helpen bij het vinden van onderdak. Ze verstrekt adressen van organisaties bij wie u onderdak kunt (laten) reserveren. Bijvoorbeeld bij de Algarvers thuis.

Een aantal wandelaars op de Via Algarviana.

Aan de kust van de Algarve is al het nodige veranderd. Hier in de binnenlanden van de Algarve wordt u tijdens de wandeltochten nog verrast door de oorspronkelijkheid van het landschap en de cultuur van haar bewoners. En dat wil men graag zo houden, dan wel versterken. U kunt Almargem financieel steunen bij dit nuttige werk.

De route voert over de heuvels en bergen van de Serra do Caldeirão (tot 600 m) en de Serra do Monchique (tot 905m, een vulkanische bergketen) tot aan het Nationaal Park van Cabo de São Vicente. De bewegwijzering is in de kleuren rood en wit. Een informatiebrochure is te [downloaden](#) op de officiële website van de route. Let op: het is 232 blz. lang, maar geeft redelijk gedetailleerde overzichtskaarten van de route.

De wandelroute kent een grote verscheidenheid aan landschappen: de al genoemde heuvels en bergen, "zanderige" dorre vlaktes, (rivier-)valleien met akkers met olijfbomen, amandelbomen of citrusvruchten. En natuurlijk de bossen met eucalyptusbomen, waarvoor de eigenaar niet van iedereen de handen op elkaar krijgt. Het is immers een uit Australië geïmporteerde boomsoort, die zorgt voor een snelle groei, voor veel hout in weinig

tijd en daardoor dus ook voor snel veel geld. Tegelijkertijd is het ook een snelle biodiversiteitsvernietiger. Daarnaast liggen er op veel plekken de opgestapelde oogsten van kurkeiken. Fascinerend om te zien!

Een prachtig uitzicht vanaf de route.

Er liggen diverse riviertjes op de route die onder normale omstandigheden makkelijk over zijn te steken. Heeft het echter geregend – en de buien kunnen hier fel zijn – vraag dan aan de lokale bewoners of een normale en dus veilige overstek nog mogelijk is. In *no time* kunnen kabbelende beken na overvloedige regenval veranderen in bulderende monsters en zijn de “stapstenen” aan het zicht onttrokken. Het is ook mogelijk dat er een mist opsteekt, waardoor het zicht belemmerd wordt. U hoort een zoemend geluid vóór u, dat alsmaar sterker en sterker wordt. U raakt betoverd. Bijen? Een onbekend muziekinstrument? Verleidelijke en verleidende Sirenen? Grote kans dat u rechtstreeks op een *singing mill* afkoerst. Ze zijn er nog. Ook fascinerend. Zowel de molen als de betovering.

De route komt langs meerdere dorpen en stadjes, die veelal in het blauwwit zijn gekleurd. U loopt via paden en paadjes, landweggetjes, oude verbindingswegen, soms een stukje asfalt en weggetjes met kinderkopjes. Ook kunt u een hele dag lopen zonder “iets of iemand” tegen te komen. In een aantal dorpjes wonen enkel nog een paar oudere mensen. Ze vertellen vaak de meest prachtige verhalen over hun vroegere werk. *In Deutschland, im Bau*, bijvoorbeeld. Of over wat dan ook. Een praatje. Een drankje. *Todo o tempo do mundo*. De stijgingen onderweg zijn gering, behalve op de route naar Monchique waar een taai bergje van 900 m is te beklimmen: de Foia (905m). Met een geweldig uitzicht!

Op de top van de Foia, Serra de Monchique, een oud vulkaanlandschap.

Een bijzonder stadje is Silves, dat ligt aan de Arade rivier. Het Middeleeuwse stadje wordt gedomineerd door een Moors fort. De torens en de muren zijn gebouwd op een heuvel van de Serra de Monchique. De uitzichten vanaf het fort zijn imponerend. De buitenkant is fraai, de binnenkant niet: het is grotendeels verdwenen. Halverwege de dertiende eeuw kwam aan de Arabische overheersing een eind.

De Via Algarviana eindigt op de Cabo São Vicente, bijna het meest westelijke puntje van Europa, in het Nationaal Park van de Costa Vicentina. Met ofwel een explosie aan bloemen in de lente of een toendra-achtige kleurschakering in de rest van het seizoen. Een vlak gebied met een enorme vogelrijkdom. Vogels spotten? Hier is 't te beleven!

Op de plek waar de Via Algarviana eindigt, begint [de Rota Vicentina](#). U kunt nog honderden kilometers verder: naar het noorden, in dit geval. *Um belo caminho costeiro*.

- Startplaats: Alcoutim, aan de grensrivier met Spanje;
- Zwaarte: gemiddeld; de klim in de Serra do Monchique naar de Foia is pittig;
- Van het centrale busstation in Faro gaat een bus naar Vila Real de Santo Antonio en van hieruit de bus naar Alcoutim;
- De Via Algarviana is ook een populaire fietsroute, maar hier heb je als wandelaar in principe weinig of geen last van;
- Gezien de mogelijke temperaturen in de zomer raden we aan de route te lopen in het voor- en/of najaar. Met dank aan [Almargem](#) en medewerkers van de [website van de Via Algarviana](#) voor nieuws over de laatste ontwikkelingen en het beschikbaar stellen van diverse digitale foto's. Veel beter dan mijn papieren foto's.

Hieronder nog enkele foto's van deze mooie tocht.

www.almargem.org

Monchique. Foto: Clara Carvalho